

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Blaha Lujza tér*

Forrás: .....

Uj Idők

Bsp.
(Hely)

1920. 11/4
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Osztályozás

Tárgy

725.092.3

Hely

Blaha Lujza tér

Idő

"1920"

Személy

A Blaha Lujza-tér Budapesten

Blaha Lujza-tér

Blaháné nevével ékesítették föl Budapest egyik terét, éppen azt, amelyen a Népszínház áll, a nagy művésznő legszebb alakításainak a klasszikus színhelye.

A választás kitünő, s ritkamód találó, ami feltűnő a fővárosban, ahol például Petőfi nevére neveztek el az összes utcák legvisszatartóbbját. Örülünk e sikernek, de főképp annak, hogy a „nemzet csaló-gánvá“-t még életében érte ez a neki mindenképpen kijáró megtisztelés.

Blaha Lujza Budapestnek sokkal többet jelent, mint a legtöbb pest-budai ember véli. Igaz, — s mindenki tudja — hogy páratlan tehetség, nagy művésznő volt. Zamatossága, meglepő közvetlensége, csupa-szív játéka, éneke körülrajongott szín-

padi csillaggá avatta. S ő ennél mégis sokkal több volt, mégis fontosabb missziót töltött be. Hódolattal emlékezünk vissza mesteri alakításaira, de a Blaha Lujza-teret még más, sokkal kevésbé feltűnő eredményeiért, hatásaiért érdemelte ki.

Amikor Blaha Lujza babos-kendőjével, piros csizmájával először perdült a Népszínház dobogójára, Pest-Buda még félig német város volt. Igen sok lakója még nem tudott magyarul. Ismét sokan magyarul is beszéltek, de németül kedélyeskedtek. S megint mások érület dolgában magyarok voltak ugyan, de maga a magyar nép, maga a magyar beszéd és észjárás a maga törzsökös zamatosságában ismeretlen volt előttük.

Ezt az istenadta magyar népet egypár jeles tehetségű népszínműíró vitte a Népszínház deszkáin a budapesti közönség elé. Búját, bánatát, kacagását,

Ő babonázta meg a pestieket, az ő nótái plántálták a pestiek szívébe azt a körülirhatatlan magyar érzelmekomplexust, amit a népdal magában rejt. Senki sem járult hozzá oly mértékben ahhoz, hogy Budapest hangulata, szíve magyarrá változott, mint ez a nagy művésznő. Hatása annál kiadósabb volt, mert neki tapsolt a szalónok finom népe s a gyalupad és dikics mellől a karzatra került mesterlegény, a jogász és a szatócsné, az arisztokrata és a nyárspolgár: valamennyiükbe belenyilallott, egyforma erővel, az a vérbeli magyar művészet, amelyet Blaháné vitt a Népszínház dobogójára.

A jövő kultúrtörténések, böngészgetvén Pest-Buda fejlődését, egy Blaha Lujza-korszakról is fognak tudni, mint ahogy a képírás története ismer egy korszakot, amely a legszorosabb összefüggésben van a „nemzet csaló-gánvá“-t művészetével.

Ritka eset, hogy a színpadnak valamely heroinája ily módon hat egy nagyváros érzületének átalakítására. Azt a szép teret tehát, amelyet Blaha Lujzáról neveztek el, méltán megérdemelte ez a kivételes tehetségű művésznő.

örömeit, szent együgyűségét, felséges komolyságát, egész sírvavigadását a népszínmű mutatta be a pestieknek, akik máshonnan nem ismerték ezt az etnografikumot.

De a népszínműírók csak megírták a darabjaikat s e darabok sohasem váltak volna szuggesztív erejűvé, ha a magyar múzsa nem küldi a deszkákra legfrissebb, legkedvesebb, legigazabb gyermekét, hogy varázsával élővé alakítsa az írók holt betűjét s a közönség szívébe sajtolja azt, ami az írószobában papiroson termett.

A múzsa e kiválasztottja Blaha Lujza volt s a múzsa ezúttal is tévedhetetlenül választott.

Blahánénak csak meg kellett néhányszor jelennie a színpadon s megtörtént a csoda, hogy a népszínmű, ez az eredeti magyar teremtmény, a még nem egészen magyar Budapestnek legkedvesebb látnivalójává lett.